

I básníci to maj' těžký

Nezmaři

Předehra:

Múza má milenka dívá se na mě z patra
nastavím polibkům své vrásky na čele
básníkům zneuznaným pro ni tvrdnou játra
a žhavé noci mění v chladné postele

Už jsem jí objímal a něžně hladil křídla
potají těšil se na její první vzdech
lehce se vznášela jak na bublině z mýdla
a já bych pro ni věčně zadržoval dech

R: 3/4

Já všechno rozdala už nemám z čeho dávat
jsem lehká múza proto ráda dávám všem
na tebe nezbylo nač si s tím hlavu lámat
ty máš své básně- pro mě za mě čert tě vem

V hlavě se zatmělo já nevěřil svým uším
kvůli své múze klidně přestal bych i pít
za malou inspiraci upsal bych jí duši
nezbývá než ji na dně sklenic utopit

R:

To mě fakt sebralo to neměla mi říkat
po nocích nebudu už nikdy verše psát
a hlavně s muzikanty přestanu se stýkat
až bude rozdávat chci v první řadě stát